

VRANIÁK
Albín

Zuzana Wienk
Ilustroval Adrián Macho

Albatros

Vraniak Albin

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

Albatros

Zuzana Wienk

Vraniak Albin – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

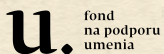
ALBATROS **MEDIA**

VRANIÁK
Albín

Zuzana Wienk
Ilustroval Adrián Macho

Albatros

Z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

Text © Zuzana Wienk, 2022

Illustrations © Adrián Macho, 2022

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2022

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3185-0

ISBN e-knihy 978-80-566-3199-7 (1. zverejnenie, 2022) (ePDF)

MÁLY VRANIAK

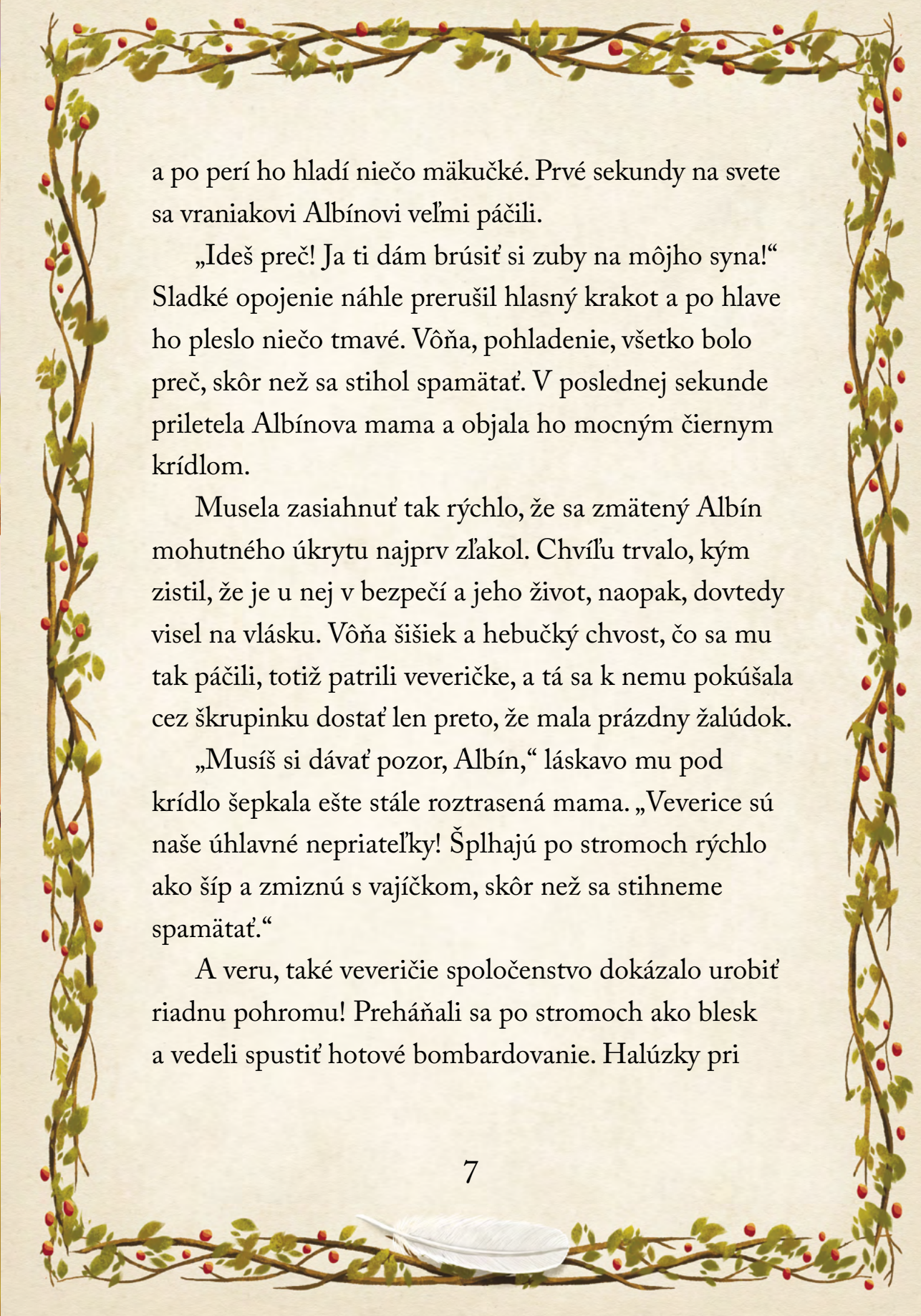
„Uf, ako sa len odtiaľto dostanem? Pomoooooc!“ chcel vykriknúť Albín, ale pootvorený zobák sa mu zasekol v niečom tvrdom. Bolo mu príšerne teplo a krídelká mal také nalepené na tele, že sa nevládal ani otočiť. S námahou zobák zavrel a zúfalo zafučal:

„Čo len budem robiť?“

Horúčava stúpala, a kým sa nazdal, už len bez rozmyslu ťukal naokolo ako divý. Sem-tam niečo jemne prasklo, ale vyslobodiť sa mu stále nedarilo. Sily by mu už aj dochádzali, keď tu zrazu začul na druhej strane tej tajomnej steny naliehavý škrabot.

„Azda mi niekto prichádza na pomoc!“ potešil sa vraniak a zatajil dych. Prááásk! Tajomná stena s pukotom povolila a Albína oslepilo silné svetlo. Netušil, že sa práve vyklul z vajička na svet. Omámený slnkom len cítil, ako mu do dierok zobáčika preniká nádherná vôňa šišíek

a po perí ho hladí niečo mäkučké. Prvé sekundy na svete sa vraniakovi Albínovi veľmi páčili.

„Ideš preč! Ja ti dám brúsiť si zuby na môjho syna!“ Sladké opojenie náhle prerušil hlasný krakot a po hlave ho pleslo niečo tmavé. Vôňa, pohladenie, všetko bolo preč, skôr než sa stihol spamätať. V poslednej sekunde priletela Albínova mama a objala ho mocným čiernym krídlom.

Musela zasiahnuť tak rýchlo, že sa zmätený Albín mohutného úkrytu najprv zľakol. Chvíľu trvalo, kým zistil, že je u nej v bezpečí a jeho život, naopak, dovedy visel na vlásku. Vôňa šišíek a hebučký chvost, čo sa mu tak páčili, totiž patrili veвериčke, a tá sa k nemu pokúšala cez škrupinku dostať len preto, že mala prázdny žalúdok.

„Musíš si dávať pozor, Albín,“ láskavo mu pod krídlo šepkala ešte stále roztrasená mama. „Veverice sú naše úhlavné nepriateľky! Šplhajú po stromoch rýchlo ako šíp a zmiznú s vajíčkom, skôr než sa stihneme spamätať.“

A veru, také veвериčie spoločenstvo dokázalo urobiť riadnu pohromu! Preháňali sa po stromoch ako blesk a vedeli spustiť hotové bombardovanie. Halúčky pri

